

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาถึงความต้องการ บัญชา กิจกรรม และ การใช้เวลาของนักเรียนภาคในโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอ เมือง จังหวัดเชียงใหม่ ว่าเป็นอย่างไร และมีความแตกต่างกันอย่างไร โดยพิจารณาตาม ปัจจัยด้านประชากรของนักเรียน คือ เพศ ปัจจัยด้านสังคมของบิดา-มารดาของนักเรียน คือ อาชีพ และปัจจัยด้านความพิการของนักเรียน คือ ระดับความพิการ และระยะเวลาในการพิการ โดยทำการสัมภาษณ์นักเรียนคนอุดมคุณในโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ (ยกเว้นนักเรียน ขั้นอนุบาล) รวมนักเรียนทั้งสิ้น 50 คน

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ข้อมูลลักษณะทั่วไปของนักเรียนคนตาบอด และข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการ บัญชา กิจกรรม และการใช้เวลาของนักเรียน นอกจากนี้คณบัญชีวิจัย ได้ทำการศึกษาถึงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนเกี่ยวกับ ความต้องการ บัญชา กิจกรรมและการใช้เวลาของนักเรียน ให้รับคำตอบจากบุคลากรเหล่านี้ 14 คน

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้ทำการตรวจทานความถูกต้องสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการ บัญชา กิจกรรม และการใช้เวลาของนักเรียน และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน คือ เพศ ระดับของความ พิการ ระยะเวลาในการพิการ ตัวแปรด้านสังคมของบิดามารดา คือ อาชีพของบิดา มารดา กับความต้องการและบัญชาทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์แบบ ตารางไขว้ โดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square test) เพื่อนอกตราช่องความสัมพันธ์

สรุปและอภิปรายผล

1. ลักษณะทั่วไปและลักษณะครอบครัวของนักเรียนตามอุดม

นักเรียนตามอุดมในโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือที่คณะผู้วิจัยทำการศึกษา มีดังนี้ ชายและหญิง อายุตั้งแต่ 8 ปี ถึง 22 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมปีที่ 1 ถึงมัธยมปีที่ 2 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดในเขตภาคเหนือเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนเหล่านี้มีวิชาและมารดาที่มีอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าอาชีพอื่น ๆ มีจำนวนเพียงไม่นัก ไม่มีพ่อ แล้วบิดามารดาที่มาพิการ เมื่อบิดามารดาทราบว่านักเรียนมีความพิการจะผิดหวังมาก นักเรียนเหล่านี้พิการตั้งแต่เกิดและ พิการภายในวัยเด็กในอัตราที่เท่ากัน โดยมีสาเหตุของการพิการคือ เป็นห้อกระจะ เป็นตาแดง โคนหิน วิงชันคน เส้นกับเพื่อน กินอาหารมีเชื้อโรค และไวรัสชนิดหนึ่ง นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ทราบสาเหตุของการพิการ นักเรียนหังนมดแบ่งเป็นผู้ที่มองเห็นเลือนแสง และผู้ที่ตาบอดสนิท ครึ่งต่อครึ่ง และส่วนใหญ่มีสุขภาพแข็งแรง ห้านาเครื่องสุกจของนักเรียนและครอบครัวพบว่า บิดามารดาของนักเรียนมีรายได้ที่ค่อนข้างค้า แล้วนักเรียนเองมีเงินเก็บไว้ใช้จ่ายส่วนตัวไม่ มากนัก ในเรื่องของการคูณแล้วอาจใช้สู่จากบิดามารดา นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการคูณจาก บิดามารดาอย่างดีในทุกรายการ โดยเฉพาะในเวลาเจ็บป่วยและเรื่องการเรียน

2. ความต้องการของนักเรียนตามอุดม

2.1 สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่บ้าน นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการวัสดุสิ่งของ เครื่องใช้ที่เข้มไปในห้านาเครื่องใช้ที่หันสมัย คือ เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องอำนวยความสะดวกความสะดวก เช่น เครื่องซักผ้า เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเขา

2.2 สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่โรงเรียน สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่โรงเรียน จะแตกต่างไปจากที่นักเรียนต้องการให้มีที่บ้านบ้าง เนื่องจากความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ดังนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการของเส้นและเครื่องเขียน รวมทั้งเครื่องนุ่งห่มมากกว่าเครื่องใช้ไฟฟ้า

2.3 ความต้องการจะใช้เงินเมื่อมีเงินมาก ๆ เมื่อนักเรียนมีเงินมาก ๆ นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้เงินไปซื้อของกินและของใช้ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวมและสังคม เช่น เป็นทุน การศึกษา ผ้ากันหนาว หรือซื้อสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ

2.4 ความต้องการทางด้านจิตใจ เมื่อถูกดึงคนที่รักมากที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่ารักพ่อ และ/หรือแม่ เทคุณลึค์ พ่อแม่เป็นคนเลี้ยงดูเอาใจใส่และมีความเข้าใจในตัวนักเรียน และเมื่อถูกดึงคนที่เกลียดที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่าไม่เกลียด ส่วนคนที่นักเรียนเกลียดที่สุดจะเป็นบุคคลที่ปฏิบัติตนไม่ดีทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน นอกจากนี้เกี่ยวกับความต้องการมากที่สุดด้านจิตใจ ปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ และต้องการความรักความเข้าใจจากเพื่อน

2.5 ความต้องการเกี่ยวกับอนาคต การศึกษาในอนาคต นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการต้องการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และชั้นมัธยมปีที่ 6 อาชีพในอนาคต นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ หรือครู และอาชีพห้าขาย และในเรื่องของความสนใจฝั่นในอนาคต นักเรียนส่วนใหญ่ฝั่นเกี่ยวกับอาชีพ เช่น อยากรถมือสอง อยากเป็นครู นักกีฬา นักธุรกิจ

2.6 ความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมด้านการเรียน และกิจกรรมงานบ้านมากที่สุด ส่วนกิจกรรมที่ไม่ชอบทำมากที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่จะตอบว่าไม่มีกิจกรรมที่ไม่ชอบทำมากที่สุดและไม่ชอบกิจกรรมงานบ้าน ในเรื่องความสามารถพิเศษของนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถพิเศษด้านดนตรี

3. บัญหาของนักเรียนตามดด

3.1 บัญหาด้านร่างกาย

จากบัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ บัญหาสุขภาพ บัญหารံ่องอาหาร บัญหาการเรียน บัญหาการงาน บัญหาการพักผ่อน บัญหาเกี่ยวกับเพื่อน บัญหาครอบครัว บัญหาเกี่ยวกับครู-อาจารย์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีบัญหาการเรียนและบัญหาสุขภาพ

3.2 บัญหาด้านจิตใจ

จากบัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ เรื่องท้อแท้อดาย หรือท้อแท้ในโรงเรียน เรื่องอาหารของโรงเรียน เรื่องการคุยแลกเปลี่ยนใจใส่ของครู เรื่องการลงโทษของครู เรื่องกฎระเบียบของโรงเรียน เรื่องการเรียน เรื่องอาชีพในอนาคต เรื่องชีวิตความเป็นอยู่ในอนาคต เรื่อง

เพื่อน เรื่องการยอมรับจากครู-อาจารย์ การยอมรับจากเพื่อน การยอมรับจากคนอื่น ๆ ภายนอก นักเรียนส่วนใหญ่มีระดับความไม่สบายใจสูงสุดในเรื่องอาชีพในอนาคต และชีวิตความเป็นอยู่ในอนาคต

3.3 บุคคลที่นักเรียนไปปรึกษาเมื่อมีปัญหา

เมื่อนักเรียนมีปัญหาต่าง ๆ นักเรียนจะเป็นห้องมีที่ปรึกษาเพื่อช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหา พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาระดับสูงมากนักเรียนมีที่ปรึกษาในอัตราสูงมาก ปัญหาที่นักเรียนไม่มีที่ปรึกษาในอัตราสูง คือ ปัญหาเกี่ยวกับครู-อาจารย์ และปัญหาการพักผ่อน บุคคลที่นักเรียนไปปรึกษานั้นๆ ต่าง ๆ คือ ครู พี่เลี้ยง เพื่อน รุ่นพี่ และพ่อแม่ ซึ่งเป็นบุคคลผู้ใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเรียน

4. กิจกรรมของนักเรียน

4.1 กิจกรรมที่จัดภายในโรงเรียน

กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นในโรงเรียน เป็นกิจกรรมตามที่คาดการณ์ไว้ ฯ กิจกรรมที่จัดบ่อยครั้งที่สุด คือ งานวันปีใหม่ งานวันเด็ก และการฝึกซ้อมคนตระ ฯ กิจกรรมที่จัดบ่อยครั้งรองลงมาเป็นตามลำดับคือ กิจกรรมวันเข้าพรรษา การทำความสะอาดโรงเรียน วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และเกมส์การละเล่นต่าง ๆ

4.2 กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดขึ้นในโรงเรียน

อันดับที่หนึ่ง นักเรียนต้องการกิจกรรมที่เน้นกีฬา และเกมส์มากที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปะ และกิจกรรมด้านสังคม

อันดับที่สอง นักเรียนต้องการกิจกรรมด้านกีฬาและเกมส์มากที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านศิลปะ

อันดับที่สาม นักเรียนต้องการกิจกรรมด้านกีฬา และเกมส์มากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมด้านวิชาการ

4.3 กิจกรรมภายนอกโรงเรียนที่ทางโรงเรียนหรือผู้อื่นจัดให้

กิจกรรมภายนอกโรงเรียนที่ทางโรงเรียนหรือผู้อื่นเป็นผู้จัดนั้น กิจกรรมที่จัดที่จัดบ่อยครั้งที่สุดคือ การแสดงศิลปะ รองลงมาคือ การไปพัฒนาศิลปะ ฯ กิจกรรมที่จัดไม่น้อยครั้งคือ การพาไปชมการแสดงศิลปะ ฯ และพาไปทัศนศึกษา

4.4 กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้โรงเรียนพำน加以ภยานอกโรงเรียน

อันดับที่หนึ่ง กิจกรรมที่นักเรียนต้องการมากที่สุด คือ หัศนศึกษาภาษาในจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ หัศนศึกษาภายนอกจังหวัดเชียงใหม่

อันดับที่สอง กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการมากที่สุด คือ หัศนศึกษาภาษาในจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ หัศนศึกษาภายนอกจังหวัดเชียงใหม่

อันดับที่สาม กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการมากที่สุด คือ หัศนศึกษาภาษาในจังหวัดเชียงใหม่ รองลงมาคือ หัศนศึกษาภายนอกจังหวัดเชียงใหม่

5. การใช้เวลาของนักเรียนตามอุปกรณ์

5.1 การใช้เวลาในวันธรรมด้า

เวลาเช้า นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัวและทำงานบ้าน

เวลาสาย นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรมวิชาการ

เวลากลางวัน นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัวและกิจกรรมวิชาการ

เวลาบ่าย นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรมวิชาการ

เวลาเย็น นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

เวลาค่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรมวิชาการ

เวลาดึก นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

5.2 การใช้เวลาในวันหยุด

เวลาเช้า นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรมงานบ้านและกิจวัตรส่วนบุคคล

เวลาสาย นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

เวลากลางวัน นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

เวลาบ่าย นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

เวลาเย็น นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

เวลาค่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจกรรมวิชาการ

เวลาดึก นักเรียนส่วนใหญ่ทำกิจวัตรส่วนตัว

5.3 ความตึงพอใจในการใช้เวลา

วันธรรมดा นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจปานกลางในการใช้เวลา
ในวันธรรมด้า

วันหยุด นักเรียนส่วนใหญ่มีความพอใจมากในการใช้เวลาในวันหยุด

6. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

6.1 เพศกับความต้องการของนักเรียนทางด้านร่างกาย

6.1.1 สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่บ้านอันดับหนึ่ง ความต้องการของนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความแตกต่างกันในเรื่องของสิ่งที่ต้องการให้มีที่บ้านอันดับที่หนึ่ง โดยนักเรียนชายต้องการห้านวัตถุมากกว่านักเรียนหญิง แต่ความต้องการทางด้านจิตใจนักเรียนหญิงต้องการมากกว่านักเรียนชาย

6.1.2 สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่โรงเรียนอันดับหนึ่ง นักเรียนหญิง มีความต้องการห้านจิตใจมากกว่านักเรียนชาย นักเรียนชายมีความต้องการสิ่งของประเภทของเส่ำนและเครื่องใช้ฟาร์มาโกกว่านักเรียนหญิง

6.1.3 ความต้องการใช้เงินเมื่อมีเงินมาก ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน ในความต้องการใช้เงินของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

6.2 เพศกับความต้องการทางด้านจิตใจ

สิ่งที่นักเรียนต้องการมากที่สุดด้านจิตใจ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความต้องการต่างกันมากนัก และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.3 เพศกับความต้องการเกี่ยวกับอนาคต

6.3.1 การศึกษาในอนาคต นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาในอนาคตของตนเอง นักเรียนชายต้องการจะศึกษาถึงระดับบุณฑุณศึกษามากกว่า นักเรียนหญิง และนักเรียนชายต้องการเรียนจบชั้นประถมปีที่ 6 หากกว่านักเรียนหญิง

6.3.2 อาชีพในอนาคต นักเรียนหญิงต้องการเป็นครูมากกว่านักเรียนชาย ในขณะที่นักเรียนชายต้องการจะประกอบอาชีพค้าขายมากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนชาย ต้องการอาชีพที่เกี่ยวกับคนหรือมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนหญิงต้องการประกอบอาชีพทางเกษตรกรรมและช่างฝีมือมากกว่านักเรียนชาย

6.3.2 ความไฟต์ในอนาคต นักเรียนชายไฟต์ในเรื่องอาชีพ
ความสุขและครอบครัวมากกว่านักเรียนหญิง แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

6.4 เพศกับความต้องการเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

6.4.1 กิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด นักเรียนหญิงชอบทำงานบ้านมากกว่า
นักเรียนชาย ในขณะที่นักเรียนชายชอบกีฬา เกมส์ การเล่นหัวไวป์ คอมพิวเตอร์ และการเรียน
มากกว่าเพศหญิง

6.4.2 กิจกรรมที่ไม่ชอบทำมากที่สุด นักเรียนชายไม่ชอบงานบ้าน
มากกว่านักเรียนหญิง กิจกรรมอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย
และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

6.5 ความต้องการของนักเรียนตามอุดมคติจัดท้านความพิการ

6.5.1 ระดับความพิการกับความต้องการห้านจิตใจของนักเรียน
นักเรียนที่มีความต้องการสนับสนุนและนักเรียนที่มองเห็นเลือนลางไม่มีความแตกต่างกันในความต้องการ
มากที่สุดด้านจิตใจ นักเรียนทั้งชายและหญิงต้องการความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ และไม่มีความ
สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสังคม

6.5.2 ระยะเวลาในการพิการกับความต้องการห้านจิตใจของนักเรียน
นักเรียนที่พิการตั้งแต่เกิด ห้องการความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ และความรัก ความเข้าใจ
จากเพื่อนมากกว่านักเรียนที่พิการภายนอก

6.6 บัญญาของนักเรียนกับตัวแปรด้านบิค่า-มารค่า

6.6.1 บัญญาก้านร่างกายกับอาชีพของบิค่า อาชีพของบิคาก่อนนักเรียน
ที่แตกต่างกันทำให้นักเรียนมีและไม่มีบัญญากทางห้านร่างกายแตกต่างกัน โดยนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มี
บัญญากทางห้านร่างกาย

6.6.2 บัญญากทางห้านร่างกายกับอาชีพของมารค่า อาชีพของมารค่า
ไม่มีความสัมพันธ์กับบัญญากทางห้านร่างกายของนักเรียน

6.6.3 บัญญาก้านจิตใจกับอาชีพของบิค่า อาชีพของบิค่าไม่มีความสัมพันธ์
กับบัญญากทางห้านจิตใจของนักเรียน

6.6.4 บัญหาด้านจิตใจกับอาชีพของมารดา อาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับบัญหาทางด้านจิตใจของนักเรียน

6.7 ระดับความพิการและระยะเวลาในการพิการ กับบัญญาของนักเรียน

6.7.1 ระดับความพิการกับบัญหาด้านร่างกายของนักเรียน นักเรียนที่มีตาเห็นเลือนลงมีบัญหาสุขภาพมากกว่านักเรียนที่ตาบอดคนนิท ในขณะที่นักเรียนที่มีตาบอดคนนิท มีบัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนที่มองเห็นเลือนลง

6.7.2 ระยะเวลาในการพิการกับบัญหาด้านร่างกายของนักเรียน
นักเรียนที่พิการตั้งแต่เกิดมีบัญหาด้านสุขภาพมากกว่านักเรียนที่พิการภายหลัง

6.7.3 ระดับความพิการกับบัญหาด้านจิตใจของนักเรียน นักเรียนที่มองเห็นเลือนลงมีระดับความไม่สบายนิ่วในเรื่องกฎของโรงเรียน อาชีพในอนาคต และเรื่องความเป็นอยู่ในอนาคตมากกว่านักเรียนที่ตาบอดคนนิท โดยเฉพาะในเรื่องของการยอมรับจากครู-อาจารย์ เพื่อน และคนอื่นภายนอก

6.7.4 ระยะเวลาในการพิการกับบัญหาด้านจิตใจของนักเรียน นักเรียนที่พิการภายหลังมีระดับความไม่สบายนิ่วในเรื่องอาชีพในอนาคต เรื่องความเป็นอยู่ในอนาคต และเรื่องเพื่อนมากกว่านักเรียนที่พิการตั้งแต่เกิด ในเรื่องกฎระเบียบของโรงเรียน นักเรียนที่พิการตั้งแต่เกิดมีระดับความไม่สบายนิ่วมากกว่านักเรียนที่พิการภายหลัง

7. ความคิดเห็นของครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีต่อนักเรียนควบคุม

7.1 ลักษณะทั่วไป

ครู-อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง 20-49 ปี จบการศึกษาตั้งแต่กว่าอุดมศึกษา มีสถานภาพสมรสทั้งโสดและสมรส ส่วนใหญ่จะมีบุตรแล้ว และทำงานอยู่ในโรงเรียนนี้ 5-20 ปี

7.2 ความต้องการของนักเรียนตามอุด

7.2.1 สิ่งที่นักเรียนต้องการให้มีที่โรงเรียน

อันดับที่หนึ่ง นักเรียนต้องการการส่งเสริมอาชีพสาหรับ

คนตาบอด เงิน และเครื่องเสียง

อันดับที่สอง นักเรียนต้องการให้มีการนั่งแท่นการ เพิ่ม/ข้อมูล

สูกคิค เล่น ขนม และไปที่ศูนย์ศึกษา

อันดับที่สาม นักเรียนต้องการให้ตรวจสอบสุขภาพบ่อย ๆ เครื่อง

คนตระหง่าน พังเหลง ความรักจากหุกคน และดูแลว่า

7.2.2 สิ่งที่นักเรียนขาด นักเรียนส่วนใหญ่ขาดเงินและเครื่องอุปโภค

ค่า

7.2.3 อาชีพที่นักเรียนต้องการ นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพ
เกี่ยวกับคนตระหง่าน และขายล็อตเตอรี่

7.3 ปัญหาของนักเรียนตามอุด

ปัญหาสำคัญที่นักเรียนส่วนใหญ่มี คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสุขภาพ
ปัญหาที่งานจิตใจของนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับครู-อาจารย์

7.4 กิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่นักเรียน

ทางโรงเรียนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ทั้งทางด้าน
ร่างกายและจิตใจให้กับนักเรียน คือ กิจกรรมท้านกีฬา กิจกรรมทางศาสนา นั่งแท่นการ
กิจกรรมวิชาการ และการนำเพลี่ยประโยชน์

ปัญหาและอุปสรรคของการจัดกิจกรรม คือ ขาดอุปกรณ์ ขาดบุคลากร
และปัญหาความพิการของนักเรียน

กิจกรรมที่ควรจัดเพิ่มเติม คือ นั่งแท่นการ ห้องศึกษา ภาษาพาบាบัด

กิจกรรมที่มีประโยชน์กับนักเรียนมากที่สุด คือ กีฬา จัดให้มีชุมนุม

ห้องศึกษา ภาษาพาบាบัด นวดแผนโบราณ และนั่งแท่นการ

7.5 การใช้เวลาของนักเรียน

นักเรียนจะทำกิจกรรมประจำวันตามตารางที่ทางโรงเรียนจัดไว้ให้ในวันธรรมดาว ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมวิชาการ ในวันหยุดนักเรียนจะพักผ่อนตามอัธยาศัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการที่คณะผู้วิจัยได้มีโอกาสได้พูดคุยกับนักเรียนหลายคน และจากการสังเกตการณ์ การทำกิจกรรมต่าง ๆ และได้มีโอกาสพูดคุยกับครู-อาจารย์ของโรงเรียน ให้เห็นช่องที่จะปรับเปลี่ยน หลากหลาย ดังนั้นมาวิเคราะห์ความแนวคิดความต้องการของนักเรียนด้านต่อไปนี้ คือ

1. นักเรียนด้านส่วนใหญ่มีภาระในการเดินทางไกล จำเป็นต้องอยู่ประจำที่โรงเรียนเป็นระยะเวลานาน บิตร-มาตรการมีรูปแบบเดียวกันไม่อาจเกิดทางมาเยี่ยมเยียนนักเรียนได้บ่อยครั้ง ทำให้นักเรียนด้านนี้ต้องเสียเวลาเดินทางมาก หรือเพียงเข้าอยู่ในโรงเรียนใหม่ ๆ เกิดความร้าวเหว หงอยเหงา โดยเฉพาะในตอนเย็น และกลางคืน คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยา ทำงานในโรงเรียนสอนคนด้านอุดม เพื่อคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำบ่มเพาะแก่นักเรียนที่มีปัญหา โดยเฉพาะปัญหาทางด้านจิตใจ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีปัญหาด้านจิตใจลดลงได้บ้าง

2. การจัดกิจกรรมบางอย่างเป็นประโยชน์แก่นักเรียนด้านมาก เช่น กิจกรรมกีฬา การจัดแข่งกีฬาระหว่างนักเรียน หรือกิจกรรมในวันปีใหม่ วันเด็ก ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานรื่นเริง แต่อาจจะมีสิ่งที่ห้องคันไม่ถึงบางอย่างเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน คือ กิจกรรมส่วนใหญ่จัดโดยครู-อาจารย์เป็นผู้ริเริ่ม ผู้คิด ผู้กระตุ้นริบบิลงานและเป็นผู้แนะนำทางทุกอย่างให้กับนักเรียน นักเรียนส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามคำสั่งของครู-อาจารย์เท่านั้น ควรจะให้นักเรียนได้มีโอกาสจัดกิจกรรมของตนเองที่เกิดจากความคิดของพวกเขาย่างแท้จริง ครู-อาจารย์อาจจะพยายามช่วยเหลืออยู่บ้าง ๆ ในกรณีที่คาดว่าเป็นอุบัติเหตุกับการทำงานของเขานั้น และพยายามสังเกตการณ์ผลของการกิจกรรมนั้น

3. จำนวนคนที่มีความพิการในประเทศไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี บุคคลเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศไทย มีสติปัญญาและความสามารถในการดูแลตัวเอง รัฐบาลควรทราบหนักถึงคุณค่าของบุคคลเหล่านี้และให้ความสนับสนุนเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในเรื่องอาชีพของคนพิการที่มีอยู่อย่างจำกัด ห้ามห่วงงานหรือองค์กรใดที่รับคนตาบอดเข้าทำงานเป็นจำนวนมากจะทำให้ความวิตกกังวลของนักเรียนตาบอดที่มีต่อชีวิตในอนาคตลดน้อยลง หรือหมดสิ้นไป

4. การจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ให้กับนักเรียนตาบอดเป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาระลึกนึกถึงความสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงใหม่ที่อยู่ภายใต้ภาระเรียน ความรู้สึกทางทัศนวิเคราะห์ซึ่งทางโรงเรียนควรพยายามสั่งให้มีกิจกรรมเช่นนี้บ่อยครั้งขึ้น หรือจัดโครงการสำหรับกิจกรรมนี้โดยเฉพาะ โดยมีเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาปัจจัยเรื่อง เพศ อวัยวะของบีบี-มาตรา ระดับความพิการและระยะเวลาในการพิการของนักเรียนมาศึกษาว่า มีอิทธิพลต่อความต้องการและปัญหาของนักเรียนหรือไม่ พบว่าปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลพอสมควรต่อความต้องการและการดำเนินการของนักเรียน แต่อาจจะมีปัจจัยอื่น ๆ อีกที่ไม่ได้นำมาศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อความต้องการและปัญหาของนักศึกษาได้ อย่างไรก็ตามในเรื่องของความต้องการเป็นลักษณะของความรู้สึก ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จะเป็นห้องพิจารณาให้รอบคอบในเรื่องปัจจัยอื่น

2. นักเรียนบางคนเป็นคนข้ออาย ไม่กล้าตอบคำถามของหนังงานสัมภาษณ์ให้อย่างครบรอบ ซึ่งเป็นข้อจำกัดด้านนักเรียนที่ทำให้ได้คำตอบไม่ครบถ้วน

3. ครู-อาจารย์ และบุคลากรบางท่านไม่มีเวลาว่าง หรือไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยนี้ จึงไม่ยอมตอบแบบสอบถามทำให้จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจมีครู-อาจารย์บางท่านที่มีความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา หรือจัดกิจกรรมให้แก่นักเรียนตาบอด แต่ไม่มีโอกาสได้เสนอแนะความคิดเห็นนั้น